

Zadnje vijesti.

Austro-ugarski ratni izvještaj.

Beč, 23. decembra. (D. u.) Službeno se javlja:

Rusko bojište.

Nema osobitih događaja.

Talijansko bojište.

Opći položaj je neprimijenjen.

U Judikarijama i jučer su se bile jake topničke borbe.

Na primorskoj fronti suzbili smo navedu talijanskog bataljuna na Podgoru.

Srpsko bojište.

Iza kratkog boja zarobili smo malo erlogorsko odjeljenje, koje se je još sakrivalo u okolici Tepča u liruđu sjevernog brjega Tare. Inače nista novoga.

Zamjenik poglavice generalnog stožera pl. Höfer, podmaršal.

Na istočnom i balkanskom bojištu nema znamenitih događaja.

Vrhovna vojna uprava.

Turski ratni izvještaj.

Carigrad, 23. decembra. (D. u.) Glavni stan javlja:

Fronta na Iraku.

Kod Kut-el-Amare potopismo dva neprijateljska monitora te prouzročismo na trećem eksploziju. Približujemo se na čitavu sjevernoj strani žičnim plotovima utvrđene neprijateljske pozicije.

Fronta na Dardanelima.

Naše anatomske baterije, postavljene na morskim tjesnacima, pucali dobrih uspjehom na luku Merto i na pristajalište kod Tekeborna te potopise lađu krentu municijom i teretni brod.

Rumunjsko žito.

Beč, 23. (D. u.) Sklopio se ugovor za 50 hiljada željezničkih vozova žita između njemačko-austro-ugarskoga centralnoga ureda za žito s jedne strane, i rumunjske prodajne komisije za žito s druge strane.

Dostavljeni kvantum sastoji se od raznih vrsti žita i sočiva. Dogovara se već jedna i druga stranka o novome poslu za ponovnih 50 tisuća vozova, čim se na zadovoljstvo kupaca obavi dostava kupljenog kvantuma. Osiguran je također izvoz i prevoz onih iznosa žita i sočiva, koje smo bili već prije u Rumunjskoj pogodili i kupili.

Ruske topnjače pred Varnom.

Beč, 23. (D. u.) Petrogradska izjavila agentura javlja od kompetentne strane: Dne 21. o. mj. susrijele su divje ruske topnjače jednu bugarsku, za ko-

jou su pošle u potjeru. Bugarska i njena bježala je prema Varni, brodovi tjerali su je sve do ulaska u jevo. Pošto su obalne baterije otvorile vatru protiv njima, naše su se topnjače odalekle i dospjele su između neprijateljskih topova bez šteta.

Položaj na ratištima.

PULA, 23. decembra 1915.

Njemačka je protunavala na mannsveerkerp insula potpun u Taj se vrh nalazi opet u njemačkoj kama. Bije se još boj samo za manje opkope.

Na ruskoj fronti vlada mir. Primi novijim vijestima koncentriraju ih istočnoj Galiciji i Bukovini jako sila. Znači li to skorajnji pokušaj zive ili samo daljni korak do po vojne sprema?

Talijani se naprežaju na zapadnorskoj granici, u Judikarijama, već vremena bez Nikalvog uspjeha. Top palja traje, rijetko kada prekinu njim pjesničkim poduzetom, već mjesec dana. Navajivanje i napre nje neprijatelja u tom je području polagano i oprezno, možda i poradi što nema ovdje toliko čela na ranjanje kao na šoskoj fronti, a mi zato, jer se velika operacija u predjelu, sama po sebi razpadne kalna potužea.

Na balkanskim frontama vlada m

Aforizmi.

Oni isti ljudi, koji jadikuju samo da ih drugi čuju, lute se, ako ih se požali.

Ako je istina, da oženjen čovjek svoju "polovicu", onda on sam ne bili "čitav" čovjek.

Često puta pokvare pjesmu — rij

U Sakonji: Anton I., Fridrih August II., Ivan I., Albreht, Juraj i Fridrih August III.

U Virtembergu: Vilim I., Karlo I. i Vilim II.

U Turskoj, sultan: Mahmud II., Abdul Medjid, Abdul Aziz, Murat V., Abdul Hamid II., a sada Mehmed V.

U Grčkoj: Oton I., Juraj I., Konstantin I., a sada Konstantin II.

U Rumunjskoj, koja je postala po nje dinjenju Vlaske i Moldavske, bijahu kneževi, pa kraljevi; Aleksandar Ivan I., Karol I., a sada je Ferdinand.

U Srbiji bijahu knezovi, odnosno kraljevi: Miloš Obrenović, Mihajlo Obrenović, Aleksandar Karađorđević, pak opet Miloš i Mihajlo Obrenović, pak Milan i Aleksandar Obrenović, a sada Petar Karađorđević.

U Crnoj Gori knjaz Petar I., Danilo I., a sada kralj Nikola I.

U Bugarskoj Aleksandar, a sada Ferdinand.

Razne vijesti.

Raspuštena društva u u Daluaciji. Javljaju iz Zadra: Od e. kr. namjestništva raspustena su društva, kao pogodbejna državi: Hrvatski Sokol u Splitu, u Omišani i u Kastel Novome, Pučka Štionića u V. Varosu, Gradjanska Štionića u Splitu, Pučka Štionića na Lučeni-Manusu, Pučka Zora u Splitu, Hrvatsko polit. demokratsko društvo u Splitu, Srpska Sloga u Splitu, Hrvatski akademski klub, Upravna raspustenihi društava dan je rok za priziv.

Invalidni vojnici za solarski ured u Beogradu. Zagrebačko vojno zapovjedništvo javlja: Monopolni ured solare u Beogradu namjesta uz dobru plaću invalide vješte njemačkom i hrvatskom jeziku, za magazinsku odnosno kancelarijsku i manipulacijsku službu spolnoe podlasnike. Molbe imaju se na Intendanz des 3. Armees - Etappenkommando Feldpostamt Nr. 211, poslati.

Njemački ratni izvještaj.

Berlin, 23. decembra. (D. u.) Službeno se javlja:

Zapadno bojište.

U ljutom su boju jučer hrabre pukovnije 82. pjesačke brigade opet zauzela vrh Hartmannweilkerkopfa. Neprijatelj je pretpio vredno teške krvave gubitke i pustio je 23 časnika i 1530 monaka zarobljene u našim rukama. Procišćenjem nekoliko komada šanteva na sjevernom obronku, u kojima sjede još Francuzi, još smo zaposleni.

Broj zarobljenika, javljen u francuskom izvještaju, prejeran je. Nasi svemogućji gubici uključivo mrtve, ranjene i nestale iznasa, u koliko se to može pregledati, 1100 monaka.

TRG ČUSTOZA
UL. CENIDE 2-5

TISKARA

UL. SISSANO 24
UL. RADETSKY 20

PAPIRNICI - RADIONICA KAUCUK-ŠTAMPILJA - KNJIGOVEŽNICA

JOS. KRMPOTIĆ :: PULA

Telefon br. 58

Naklada dnevnika „Hrvatski List“

Brzjavu: Krmpotić, Pula

preporuča svakovrsne pišaće predmete, osobito pako bojne dopisnice, papir i omote, olovke, bilježnice, ernilo, pera, kancelarijske i konceptne papire, te ine pišaće sprave, potrebne privatniku i uredima.

Prima i izvršuje uz solidne cijene svakovrsne tiskalice.

Radi mačka ...

Crtica iz djačkoga života.

Djakači život! Oj blažen oni dani besbriznosti, nelajaja i — vragoljanstva! Kako mi se nam u ozbiljne vrijeme životne borbe kao zrelim već ljudima usponome na divno ono doba, kad nijesmo pravno ni služili, što je život! Ta živjeli smo, stono riječ, od dana u dan, od danas na sutra!

Da, da, ljepi, prekrasni su bili oni dani, koji su nam kao u ugodnom smislu prolazili. Brzo, ta gotovo neopazeno prošlo su nam oni četiri godina sveučilišnog života, dužnost je pozvala ovdoga ovamo, onoga onamo. Bastrkismo se na sve četiri strane svijeta, isprva i dopisivanom, no malo po malo postajahu nasi listovi sve rjeđi. I došlo je konačno vrijeme, kad nismo tek po stranicama, često i po novinama, saznavali za prilike bivših svojih kolega i prijatelja. A nije to ni čudo! Svaki od nas živi danas kao „svoj čovjek“ u svom krugu, neki kao liječnik, drugi e. kr. notar, treći advokat itd., a

svaki od nas ima da se hodi svojim brigama, svakoga od nas zaukupljaju danas službene, kaskad i veoma teške dužnosti! A gdje su tek obiteljske zgrade i nezgode! A Stoga ćete mi lako vjerovati, koliko je bilo moje presenećenje, kolika li moja radost, kad se iznenada sastadoh sa nekadašnjim svojim drugom Markom, iza punih deset godina!

Kroz ono nekoliko sati, što ih proboravismo zajedno ubrzo smo obnovili svoje djačke zapadne, — poniladili smo se i barem na čas zaboravili na teret sadašnjeg života.

Oj Marko, Marko! Kako se eto uvjerih, Ti si i danas ostao onaj isti vragoljan, kao ono nekad! ... Da Tebe nije bilo, ne bi bilo ni potovica onoga pustopasnoga života među nama! Koliko duna, toliko novih Tvojih vragoljia! Kako često zndom se i sad iznenadim sjetiti ove ili one od Tvojih sala i dosjetaka, koje su me i proli volji tjerale na smijeh!

Hajde, da Vam danas ispripravim jedn tek jednu!

Petorica od nas djaka, među nama

dakako i Marko, bijasmo na hrani kod krenara Glise, kamo su dolazili na rneak i večeru i mnogi od neoznajenih činovnika, jer je u Glise bila izvrsna kuhinja, a što je glavno, cijene za jelo nijesu bile pretjerane. A i inače je Glise bila dobričina i prema svojim gostovima nada sve susretljiv, a ponajviše prema nama djacima, kojima je ta njegova susretljivost često veoma dobro dolazila. Ta dobro znadete, kako izgleda unutrašnjost djačkih kesa! U njima gotovo uvijek — praznina, jer nijesmo imali sreće, da bismo si nivo bogatih olazje. I kad je došao dan, da plaćamo hranu, a ovaj ili onaj od nas nije „slučajno“ još primio bio od kuće ono-nekoliko kruna, smo bi dobrodusni Glise bez ikakove zlonije zamirili na jeđno oko, kako se kaže, i pričekali, dok nas ne bi posjetio listosna s novčnom doznacnicom. Dakako da bi se znalo katkad potrajati i po dva, tri mjeseca, — mi smo naravno primljeni nove potrošili bili u drugu vrhu. — Najgore je bio opisan na njegovom rovanu prijatelj Marko, no on bi znao Glisu sv-

ki put utješiti i svetano mu obećati naredni mjesec biti bolje. Svoju bi „hu“ popratio obično kakovom dilu šalom i desjetkom — i Glise je bilo uvo, pogotovo, što je Marko poput upravo one godine svrsavao svoje u u koji će mjesec u državnu službu brati svoju reolovitu plaću iz državnogajne te će tako Glisa na svaki i doći od svoga novca. I tako se je u sinoj „ervoj knjizi“ tijekom vremena kupila bila lijepa svotica na račun sega Marku, jer listosna kao da je sve zaboravio bio na nj*, kako je u sasvim ozbiljno uvjeravao dobroćudn krenara. A što je ovaj bio? Ta nije bio eto već četvrtu godinu njegov a isto je ovaj svojim veselim dilu ljubavo njegovu gostomu, tako te bi uvo radi njega i njegovih huneatarija naše društvo često i prvećsto prosjudo i noć kod stola i istuširali i počasnu ves negu obično.

Kako vidite, bio je — Glisa kao ren za djačkoga krenara!

(Dalje sljedi.)